

**מנהל „שיכון
עובדים“ מעניק
דירות בחצי-חינם
כדי לצבור
מוקדי-כוח**

מוכ"ל עופר

**התוצאה: תחת ניהולו,
מידודת החברה
מדחיל-דחי,
מאבדת את אונה
והונה, ואוכלת
את עתידה**

המנהל ההחומס

כ אשר נזקק עמוס ספיר, בנו בכור רב של שריהאוצר, לדירה חדשה לפני מספר חודשים — היה זה רק טבעי שיפנה לחברת שיכון עובדים, החברה ההסתדרותית הרצינית, ולא לאי-זה קבלן פרטי.

בנו של שריהאוצר הוא בכל זאת לא אורח סתם, והיה זה רק טבעי שמכ"ל שיכון עובדים, ח"כ אברהם עופר, יעמוד

יותר — רק כ־300 אלף ל"י, אולם אפילו מחיר צנוע זה לא היה ביכולתו של ספיר הבן לשלם. שריהאוצר עצמו, המגלגל את כל אוצר המדינה, ידוע כאדם די צנוע, בנוהגיו ונכסיו האישיים, וגם בנימשפחתו אינם עתירי-הון.

הפיתרון שמצא עופר: הוא מכר לספיר את הווילה ב־127 וחצי אלף ל"י. היה זה פיתרון בנוסח ביצת קור

רותיה מידלדלים, רוחחיה מצטמצמים, ועד תידת נאכל.

הסיבות: ניהולו הכובדני בצורה גוראה של עופר — ומדיניותו לחלק דירות בחצי חנם לאנשים המתאימים. חלוקת הדירות לקרובי-משפחה, מסתבר (קיסר הדירות, העולם הזה 1844) היתה רק פסיק במיצע הענק.

לא היה הכרח לחפש רחוק כדי למצוא בקלות דוגמאות נוספות לנדיבות-ליבו של עופר — על חשבון רכוש החברה: ברחוב מגוריו שלו, רחוב מישמר-הגבול, אפשר היה למצוא כמה וכמה דוגמאות טובות.

רחוב מישמר-הגבול מכונה באפקה גם רחוב האמנים. הסיבה: כאשר ניגשה שריהאוצר לבנות, יעדה אותו לאמנים. ברחוב, הכולל תריסר קוטג'ים מקסימים, מתגוררים רבקה'לה מיכאלי, יוסי בנאי, נועם שריף, יואל זילברג, דן אלמגור. כולם קיבלו את הקוטג'ים שלהם בתנאים נוחים במיוחד.

נהג זה, לגבי אמנים, מקובל מאז ומתמיד בתל-אביב, וכן בערים אחרות.

מסקנות ועדת עצינוי, שחקרה את השחיתות בכדורגל הישראלי.

הח"כ המנכ"ל לא הגביל את עצמו לסביבתו הקרובה. באותה מצח נחושה, בה דרסו הוא וחבריו בכנסת את תקנון הכנסת, בעת הדיון על חוק גזילת העודפים — באותה מצח נחושה המשיך עופר לעשות בנכסיו שיכון-עובדים ככתוך שלו, למטרתו האישית.

התעשרות מהזקנים

ד וגמה נוספת: רמת-אפעל, פעם, היה זה פרדס, לצד כביש גהה. שיכון עובדים קנתה את הפרדס, ששכן ליד סמינר הקיבוץ-המאוחד אפעל. החברה הגישה תוכנית להקים במקום בתי-אבות ליהודים קשישים מארה"ב, שיבואו לסיים חייהם בישראל. זהו מיבצע שיכנים דולריים למדינה הרעבה — ולכן קיבלה שיכון עובדים אישור להפוך את הקרקע החקלאית לקרקע המתורבת לבנייה.

חיבוק לאב

ח"כ אברהם עופר ושריהאוצר פנחס ספיר בשיחה ידידותית. כאחד העומדים בראש הפעילות המשקית בארץ, נמצא עופר בקשרים הדוקים עם שריהאוצר, בנוסף לקשריהם הקרובים כחברים בצמרת העבודה. עתה עומד ספיר לגרום למינויו של עופר כראש מטה הבחירות של המערך.

בתוקף על כך כי בנו של השר יקבל דירה משובחת.

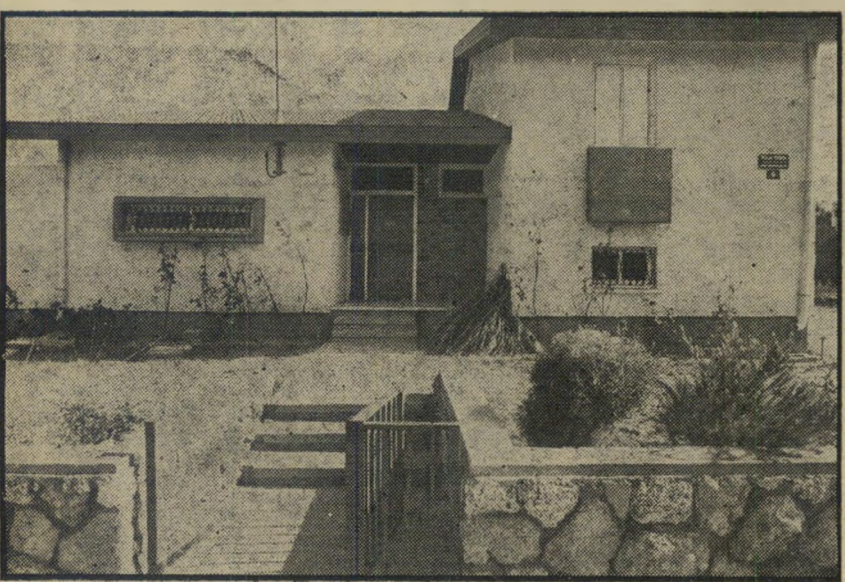
משובחת ביותר, לא סתם משובחת: עופר מכר לספיר את הווילה הסמוכה לזו שלו.

כך, הפכו עופר וספיר שכנים, בשתי הווילות הפינתיות המפוארות, ברחוב מישמר-הגבול פינת המתנדב באפקה, העומדות כל אחת על שטח של 600 מ"ר.

לפני שקיבל ספיר את הווילה, נותרה עדיין שאלה קטנה של המחיר, אולם גם היא נפתרה חיש קל:

לאורח סתם, היתה שאלת המחיר בעייה נכבדה. כי פרבר הגנים אפקה, צפונית לתל-אביב, נחשב כיום לאחד המקומות היקרים בארץ. השכונה כולה בנוייה ויית, ואין למצוא בה מגרש ריק לרפואה. מחיר קוטג' בשכונה נע כיום בין רבע לחצי מיליון ל"י, בהתאם לגודל המגרש והבית, ומיקומו.

במאי 1972, כאשר עקר עמוס ספיר לווילה החדשה שלו, היה שווייה זול

וילה לבן

זוהי הווילה המפוארת שמכר עופר לעמוס ספיר, בנו בכורו של שריהאוצר. הווילה, הנמצאת ברחוב מישמר-הגבול 6, באפקה, עומדת על שטח של 600 מ"ר, בסמוך לוויילה של עופר עצמו. עופר מכר אותה לספיר בפחות ממחצית שווייה בשוק באותו זמן, באיזור שנועד לשיכון אמנים ואנשי-רוח.

וילה לבן

אלא שלצד האמנים האלה, מתגוררים ברחוב האמנים, נוסף לעופר עצמו וספיר, גם אמנים מסוג אחר: כמו למשל משפחתו של מהנדס בעיריית תל-אביב, שנפטר בינתיים. או זאב שחר, ממנהלי קונצרן שחן ההסתדרותי. או צבי ("בעל הצלקת") ברים, בעל בית-קולנוע ובית-דפוס, שבמשך שנים רבות ייצג את הפועל בהתאחדות הישראלית לכדורגל, עד שסולק משם בעקבות

התוכנית דיברה על מספר רב של בתים-בודדים לקשישים. רק בגלל זאת הסכים מנהל מקרקעי ישראל לשנות את יעוד הקרקע.

שינוי זה כשלעצמו היה שווה הון-עתק, הכפיל ושילש וריבע את שווי הקרקע. אך המבקר כיום במקום, ימצא כמה רב-יקומות — תשע קומות כל אחד — בהם שוכנו אותם עשרות קשישים שהגיעו